

Finansklagenemnda Person

Avgjørelse FinKN-2019-556

5.7.2019

Gjensidige Forsikring ASA

Bilansvar

Motorsykkelykke – 1983 – personskade – fel. § 9 nr. 1 – fal. § 18-6 – bal. § 7 (4).

Skadelidte var involvert i en trafikkulykke med lett motorsykkel i 1983. I ulykken pådro han seg en alvorlig hodeskade. Skadelidte ble 100 % ufør. Skaden ble meldt til selskapet i 2017. Selskapet avslo krav om erstatning under henvisning til at kravet var foreldet. Subsidiært anførte selskapet at et eventuelt erstatningskrav ville vært gjenstand for avkortning, da skadelidte hadde opplyst at han kjørte i beruset tilstand og uten hjelm. Nemndas sekretariat avgjorde saken i medhold av delegert myndighet og la til grunn at kravet var foreldet, herunder at rettsvillfarelse ikke kunne føre til et annet resultat. Nemnda var enstemmig enig i sekretariatets avgjørelse og selskapet ble gitt medhold.

Saksfremstilling

Skadelidte (f. 1966) var involvert i en ulykke med motorsykkel i juni 1983. Skaden ble første gang meldt til selskapet 28.9.17. Av skademeldingen fremgikk at ulykken skjedde idet skadelidte kjørte av veien, og skadelidte opplyste at han kjørte uten hjelm og var påvirket av alkohol. Av skademeldingen fremgikk videre at skadelidte ble påført en hjerneskada, ble lam i halve kroppen, mistet hukommelsen og taleevnen. Skadelidte opplyser at rettsvillfarelse var årsak til at skaden ble meldt så sent.

Det foreligger få dokumenter/opplysninger i klagesaken, men det er fremlagt journal fra juni 1983 som bekrefter en alvorlig hodeskade. Skadelidte har også fremlagt Nav vedtak datert 10.1.19 om utbetaling av uføretrygd og hvor uføretidspunktet er satt til 1.4.05. Det foreligger ikke opplysninger om saken er politietterforsket.

Selskapet avslo fremsatt krav, og i brev til skadelidtes advokat datert 27.10.17 begrunnes avslaget med at kravet var foreldet etter forsikringsavtaleloven (fal.). Det ble også vist til at medvirkningsbestemmelsen i bilansvarsloven (bal.) § 7 fjerde ledd ville ha kommet til anvendelse. Selskapet anførte ellers at det ikke var dokumentert at kjøretøyet var forsikret i Gjensidige på skadedagen. Denne anførselen har selskapet senere frafalt, og selskapet har bekreftet at kjøretøyet var forsikret. Det foreligger ingen bekreftelse på at det også var tegnet en førerulykkesforsikring.

Selskapet ba ellers skadelidtes advokat dokumentere anførselen om at selskapet var blitt kjent med ulykken på et tidligere tidspunkt. Selskapet opplyste samtidig at det ikke lenger hadde dokumenter fra skadetidspunktet. Det er ikke opplyst at skadelidtes advokat besvarte denne henvendelsen. Klage ble innsendt Finansklagenemnda (FinKN) 30.11.18.

Under klagebehandlingen ba sekretariatet bl.a. om at skadelidte dokumenterte at selskapet var varslet om ulykken på et tidligere tidspunkt. Skadelidtes tilbakemelding (brev datert 23.1.19 og brev mottatt 17.4.19) var at skadelidte antok at hans foreldre hadde vært i kontakt med Gjensidige

lokalt og de der fikk beskjed om at skadelidte ikke hadde krav på erstatning som følge av promillekjøringen. Skadelidte opplyste også om at datteren til den lokale Gjensidigesjefen gikk i samme klasse som han på skolen.

Skadelidte har i det vesentlige anført at rettsvillfarelse er årsak til at krav først ble meldt i 2017. Skadelidte har opplyst at han/hans foreldre har vært av den oppfatning at skadelidte ikke har hatt noe krav som følge av promillekjøringen. Det var først i 2017 at en bekjent av skadelidte ga uttrykk for at skadelidte kunne ha krav på erstatning. Skadelidte anfører også at Gjensidige lokalt må ha visst om ulykken i 1983 og at de burde ha veiledet han på en korrekt måte.

Selskapet har i det vesentlige anført at krav er foreldet etter både tre års- og 20-årsfristen i fal. § 18-6. Selskapet har også vist til medvirkingsbestemmelsen i bal. § 7 hvor det fremgår at en alkoholpåvirket fører ikke har krav på erstatning med mindre det foreligger særlige grunner. Videre anføres at manglende bruk av hjelm også ville medført avkortning, jf. at hodeskade er oppgitt som skadefølge.

Sekretariatets avgjørelse:

Nemndas sekretariat avgjorde saken 22.5.19 i medhold av delegert avgjørelsesmyndighet, jf. lov om godkjenning av klageorganer for forbrukersaker § 22, jf. pkt. 11 i Finansklagenemndas saksbehandlingsregler. Klager fikk ikke medhold.

Sekretariatet la til grunn at kravet var foreldet, jf. foreldelsesloven (fel.) § 9 nr. 1 og FinKN avgjørelse 2018-162. Sekretariatet fant at foreldelsesfristen ble avbrutt ved klage til FinKN 30.11.18, og at skadelidte i tiden før 30.11.15 hadde nødvendig kunnskap om skaden. Den absolutte 20-årsfristen i fel. § 9 nr. 2 kom ikke til anvendelse for personskade voldt mens skadelidte var under 18 år, og kunne således ikke begrunne et foreldelsesstandpunkt. Sekretariat kunne heller ikke se at rettsvillfarelse kunne medføre et annet resultat, jf. juridisk teori (Foreldelse av fordringer – div. forfattere – 2011 s. 206 ff.) og rettspraksis (Rt. 2008 s. 1665).

Skadelidte har klaget sekretariatets avgjørelse inn for nemnda, jf. tredje ledd i samme punkt i saksbehandlingsreglene. Det er ikke fremlagt ny dokumentasjon av betydning for nemndas avgjørelse, men klager har vedlagt et skriv om hans livssituasjon. Klager opplyser også at saken ble politietterforsket, og at han ble idømt 30 dagers betinget fengsel.

Finansklagenemnda Persons begrunnelse

Nemnda er enstemmig enig i sekretariatets avgjørelse.

Finansklagenemnda Persons konklusjon

Selskapet gis medhold.

Ved behandlingen deltok Kaja de Vibe Mallings (leder), Gro Farestvedt (selskapsrepresentant), Tonje Giertsen (selskapsrepresentant), Paal Bjønness (forbrukerrepresentant) og Ingrid Sande Kvålen (forbrukerrepresentant).